

IDIL·LIS

Les experteses
Jaume Creus

Les experteses

Jaume Creus

"[...] Aquest recull de narracions, en forma d'aqüeducte edatista de la sexualitat —de la infantesa a la vellesa—, té distintes procedències. [...] La gràcia del recull és que totes les narracions tenen elements en comú i s'encavallen perfectament, formant els arcs d'aquest aqüeducte que porta les aigües sexuals a totes les llars fins en temps de sequera. Aquesta és l'empresa. I, agradi més o menys, la voluntat és aportar diversió i engrescament al baquetejat món LGTBI, altre cop sota l'agressivitat de l'extrema dreta, que vol fer retrocedir els drets aconseguits. Colla de malparits!"

Jaume Creus

Les experteses és un llibre format pels arcs d'un aqüeducte que transporta l'aigua de l'erotisme a totes les llars, fins en temps de sequera. Els relats exploren un ampli ventall d'experiències, des de la innocència infantil fins a la maduresa més apassionada, mostrant el crescendo de la vida a través de la sexualitat.

Jaume Creus i del Castillo, premiat traductor de llarga trajectòria, ens sorprèn ara amb una obra d'excel·lent escriptura, senzilla i densa alhora, directa i contundent, però també de gran tendresa, que toca temes usuals de forma gens usual en el panorama literari català.

Les experteses quedarà com una
peça fonamental de la literatura gai a casa nostra.

Jaume Creus i del Castillo (Barcelona, 1950) és escriptor i traductor, activista cultural i musicòleg, però també fotògraf. Sobretot és conegut i premiat com a poeta, ha dirigit espectacles poètics i musicals, i també té obra teatral, però en narrativa ja s'estrenà amb *Entre una pell i l'altra l'horitzó* (1978), relats molt trencadors. Acaba de publicar la primera novel·la, *Tot als deu*.

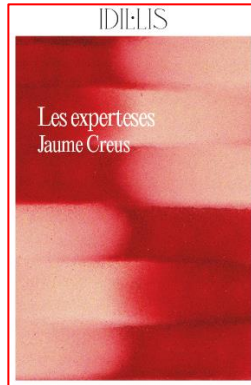

Fragment del llibre

[...] Fa olor de nou. Massa olor de nou, embafa i tot, però cal suposar que amb el pas dels dies i el pas de la gent —suor + desodorants + feromones diverses— també s'arribarà a l'amalgama aromàtica típica dels indrets freqüentats per les masses, tot i que hi ha ben poca gent ara com ara, gairebé vaig sol, deu ser culpa de l'hora desvagada i d'aquest solet de març que convida al passeig a peu i a seure als bancs de les places i parcs, quin goig veure reverdir la ciutat, després de tant ciment; quina ironia del temps, tornar a tenir tramvia després d'haver-lo condemnat a l'infern dels desfasats anacronismes en profit del transport contaminant! Mira, ves per on ara passem per davant de la casa d'aquella bèstia que va matar i tenir en calç viva la seva mare al propi domicili durant tot un any, fa temps que es respira una atmosfera de demència excessiva instal·lada en tots els àmbits de l'existència quotidiana, des dels polítics que governen el món impunement i els poders econòmics que el manipulen a voluntat fins als fills de veí que s'instal·len en el «tot va bé» o el «tot s'hi val» a remolc dels que haurien de donar exemple de civilitat i donen exemple de tot el contrari, passant pels espavilats que s'han aprofitat de l'entrada de l'euro i ens han posat la vida més cara —i això només és el començament. Però què carai dic! Gaudeix, home, gaudeix del trajecte, que són quatre dies, ai, no, quatre quilòmetres... això de tenir una edat ja passa factura, ja, i la memòria s'emporta la pitjor part... però vaja, sí que és cert que són quatre dies i tres ja han passat. Per això, com deia la mare, «para lo que me queda en el convento me cago dentro», a gaudir, noi, a gaudir! I parlant de memòria, ves, ¿no tocaria ara pensar en els tramvies d'abans i els seus seients de fusta? Perquè aquests que han posat aquí no sé si duraran gaire, amb tants vàndals com corren desfermats pel món. Fan una pinta tan fràgil, primets com són, els respatl·lers! Coi, ja ho veus, tot just estrenat fa pocs dies i algun incivilitzat ja ha embrutat tota aquesta parada fent grafitis! I segurament totes les altres parades estaran igual. ¿És així com es protesta ara o és així com es fa l'imbècil?... ¿On era?... Sí, en allò dels tramvies d'abans. I amb el cobrador que et donava aquell retallet de paper numerat, que guardaves si era cap-i-cua o un ai-per-un!, o miraves si sumava nou o tretze, segons tinguessis el dia... i que tocava la campaneta per avisar el conductor que podia arrencar, que tothom ja era a bord... Em va saber greu que els retiressin, que els traguessin de la circulació, que els jubilessin, m'agradaven els tramvies. I la trepidació del vagó feia que sobretot els vidres fimbressin, provocant un brogit que deunidó, però també unes vibracions que s'encomanaven al seient i que, almenys a mi, em produïen, en aquell temps de plena adolescència, un pessigolleig al sexe que sovint s'alterava prou per fer-me enrojolar amb el sol pensament que algú pogués adonar-se de la meva trempera. [...]

edicions de la
ela geminada

Les experteses

Jaume Creus

Pàgines: 164

PVP 17,00 €

ISBN: 978-84-128304-9-1

Editorial: [Edicions de la Geminada](#)

IDIL·LIS

La col·lecció **Idil·lis** vol ser un punt d'inflexió en la promoció i la normalització del gènere eròtic en català. Volem posar en relleu diverses perspectives, fomentar debats i diàlegs i la comprensió del propi cos i de les sexualitats. Reivindicar el gènere eròtic —sovint marginat o considerat de segona— i el seu valor transformador, estimular-lo i gaudir-lo, deixar els tabús enrere, divertir-nos amb els llibres. La idea és oferir clàssics i contemporanis per mostrar un calidoscopi del gènere i recuperar, alhora, part del patrimoni eròtic català; experimentar amb formats, temes, intensitat, profunditat, les possibilitats i el plaer de l'erotisme escrit.

Com diu la paraula mateixa, la literatura eròtica abans de tot és literatura i n'hem de tenir també en català si volem considerar ple el nostre mercat literari. La intenció és també que els nostres escriptors i escriptores s'atreveixin a experimentar amb l'argot i el gènere eròtic, una tasca no gens fàcil però que pot ser d'allò més divertida i estimulante per a la llengua.